

[Ebba Strange.]

disse socialpolitiske emner på, og det kunne måske højne debattens niveau.

Vi trænger til forskning i dette land, vi trænger til socialforskning i dette land, og vi har ikke andre steder, hvor der bliver foretaget en kvalificeret socialforskning end i socialforskningsinstituttet. Jeg selv personlig kunne ønske mig, og jeg synes også, der har været en tendens til det i den senere tid, at der i lidt højere grad blev lavet fremadvendt forskning i socialforskningsinstituttet. Der har måske nok i hvert fald i nogle publikationer været en tendens til, at det ligesom var historisk stof, vi fik overleveret, som vi måske ikke havde så forfærdelig megen glæde af, men i den senere tid synes jeg, vi har fået mange. Vi har ikke i dette land en social statistik, som er tilstrækkelig holdbar til, at de politiske tiltag, som vi foretager bl. a. her i folketinget, er tilstrækkeligt underbyggede, så vi trænger til bedre, til mere socialforskning, hvis vi virkelig skal nå til det punkt, hvor de ressourcer, vi bruger på socialpolitik i dette land, også kommer de grupper til gavn, som trænger mest til at få del i ressourcerne, og det klarer vi efter min opfattelse ikke uden en kvalificeret forskning. Derfor foreslår jeg, at folketinget afviser lovforslaget og gør det nu.

Inge Krogh (KrF):

Dette lovforslag om ophævelse af socialforskningsinstituttet synes jeg trænger til en meget nøje undersøgelse. Umiddelbart synes jeg, at de publikationer, der er fremkommet, er nyttige. Jeg har f. eks. i ægteskabsudvalget benyttet en publikation om dette emne, og også i socialudvalget har jeg læst en del og brugt nogle af publikationerne. Det er jo ikke publikationer, man sætter sig til at læse fra den ene ende til den anden, men man tager det, som man har speciel interesse i.

Jeg ville dog mene, at det var rimeligt, om instituttet i mindre grad tog emner op efter eget valg og i højere grad efter ønsker fra ministerier og styrelser. Jeg har et par gange, mens jeg arbejdede i den sociale sektor, været med til at anmode om undersøgelser, som vi syntes vi trængte til, men dér har man flere gange fået at vide, at instituttet ikke havde tid. Der skulle måske en omprioritering til.

Tove Jørgensen (DKP):

I bemærkningerne til lovforslaget om nedlæggelse af socialforskningsinstituttet hævder fremskridtspartiet, at en række af de arbejdsopgaver, instituttet har beskæftiget sig med i de senere år, har vist, at det ingen berettigelse har, og at instituttets arbejde også i de kommende år vil være enten overflødigt eller direkte skadeligt.

I den forbindelse finder man nogle titler frem fra instituttets publikationsliste, idet man hævder, at de er repræsentative for instituttets arbejde. Det vil være lige så let ud fra samme liste at trække nogle titler frem, som flere af de tidligere ordførere har nævnt, nemlig om ungdom og uddannelse, om de ældres levevilkår, om de fysisk handicappede og om socialreformundersøgelser m. fl. Disse titler siger ikke noget i sig selv, og det kommer i høj grad an på, hvor vægten lægges i valget af forskningsopgaver.

Nu drejer samfundsforskning sig om konkretisering og præcisering af visse faktisk eksisterende samfundsforhold og analyse af deres udviklingstendenser. Jeg kan forstå, at det ikke ligefrem er fremskridtspartiets livret at få realiteterne frem i lyset, når de skal tilrettelægge deres politik. Det er nok et af de punkter, hvorpå DKP og fremskridtspartiet adskiller sig mest fra hinanden.

Men hvad er det så, socialforskningsinstituttet beskæftiger sig med? Ministeren har her nævnt nogle af de områder, der har haft direkte betydning for lovgivningen. Af betænkning nr. 754 fremgår det i kapitel VI, afsnit 3, at man i instituttet har lagt særlig vægt på emnevalg inden for de områder, som planlægningsrådet for forskningen og de statslige forskningsråd har givet høj prioritet som samfundsrelevant forskning. Det gælder netop områderne byvækst og byfornyelse, sociale ungdoms- og uddannelsesproblemer, sundhedsvæsenets organisation og sundhedsmæssige og sociale problemer på arbejdspladserne. Der er således snarere grund til at udvide instituttets forskning end til at indskrænke den.

I den forbindelse kan der godt siges et par kritiske bemærkninger om såvel instituttets metoder som emnevalg. Det, der har kendetegnet instituttets metoder, er de store serviceundersøgelser, som jeg ikke skal underkende, men flere forløbsundersøgelser og